

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA FINANSÓW

WARSZAWA, 20 sierpnia 1954

Nr 7

Poz. 21-23

T R E Ś C:

INSTRUKCJA MINISTRA FINANSÓW

Poz. 21 z dnia 31 lipca 1954 r. w sprawie załatwiania i ewidencjonowania w wydziałach (oddziałach) finansowych odwołań, listów i zażaleń ludności oraz krytyki prasowej.

OKÓLNIKI:

Poz. 22 z dnia 27 lipca 1954 r. Nr KS 4729/1/54 w sprawie

terminów oraz rozdzielnika sprawozdań finansowych jednostek, rozliczających się z budżetem bezpośrednio, podległych centralnym zarządom, centralom handlowym oraz jednostkom równorzędnym.

Poz. 23 z dnia 11 sierpnia 1954 r. Nr PM 6512/6/54 w sprawie wniosków do sądu o wykonanie kary aresztu zastępczego.

21.

INSTRUKCJA MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 lipca 1954 r.

w sprawie załatwiania i ewidencjonowania w wydziałach (oddziałach) finansowych odwołań, listów i zażaleń ludności oraz krytyki prasowej.

W związku z uchwałą Rady Państwa i Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1950 r. w sprawie rozpatrywania i załatwiania odwołań, listów i zażaleń ludności oraz krytyki prasowej (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-1, poz. 1) oraz instrukcją z dnia 10 stycznia 1951 r. w przedmiocie wykonania tej uchwały (Monitor Polski Nr A-2, poz. 16) zarządza się, co następuje:

§ 1.

- Przez skargi i zażalenia w sprawach finansowych należy rozumieć wszelkie pisma lub ustne zgłoszenia w których petenci skarżą się na:
  - 1) naruszenie obowiązujących przepisów prawnych,
  - 2) niesłusznosc ostatecznego rozstrzygnięcia terenowych organów finansowych,
  - 3) niezachowanie obowiązującej pracownika finansowego bezstronności,
  - 4) inne okoliczności, świadczące o naruszeniu interesów petenta,
  - 5) nadużycia, braki lub niedociągnięcia w działalności terenowego organu finansowego.
- Podlegają również załatwieniu w trybie przewidzianym dla rozpatrywania i załatwiania skarg i zażaleń ludności podania, w których petenci skarżą się na nadużycia i uchybieńia w trakcie załatwiania sprawy — bez względu na to, że tok instancji nie został jeszcze w danej sprawie wyczerpany.
- Podania, z których treści wynika, że petenci zwracają się do organu nadrzędnego o wydanie merytorycznej decyzji w ich sprawie mimo nie wyczerpania toku instancji, podlegają załatwieniu w drodze zwykłego postępowania, stosownie do obowiązujących przepisów prawa.

§ 2.

- Decyzje w przedmiocie nadania podaniem właściwego biegu, stosownie do zasad określonych w § 1, wydaje kierownik wydziału (oddziału) finansowego, który może jednak czynności te powierzyć wyznaczonemu przez siebie pracownikowi.
- Decyzje, o których mowa w ust. 1, należy wydawać po dokładnym zapoznaniu się z treścią podania i wnikliwej ocenie przytoczonych w nim okoliczności.

§ 3.

Wszelkie pisma i ustne zgłoszenia, z którymi obywatel zwraca się do organów finansowych, bez względu na to, czy zostały skierowane do załatwienia w trybie przewidzianym dla rozpatrywania i załatwiania skarg i zażaleń ludności, czy też traktowane są jako odwołania lub prośby, winny być załatwia-

ne wnikliwie, wyczerpująco i z zachowaniem obowiązujących terminów. Udzielona odpowiedź winna być sformułowana jasno i zrozumiale, a w razie odmownej decyzji winna zawierać przekonywujące motywy uzasadniające jej słusznosc.

§ 4.

Na aktach spraw skierowanych do załatwienia w trybie przewidzianym dla rozpatrywania i załatwiania skarg i zażaleń ludności należy odcisnąć pieczęć „załatwiać w trybie skarg i zażaleń”. Tę samą pieczęć odciska się na wszelkich pismach i referatach dotyczących tych spraw.

§ 5.

Wpływające do wydziału (oddziału) finansowego pisma lub ustne zgłoszenia skierowane do załatwienia w trybie przewidzianym dla rozpatrywania i załatwiania skarg i zażaleń ludności winny być niezwłocznie wpisane do rejestru skarg i zażaleń.

§ 6.

Rejestr skarg i zażaleń winien być prowadzony w formie księgi oprawnej (w każdym Wydziale — Oddziale) i zawierać następujące rubryki:

1. L. p. (liczba porządkowa wpływu),
2. Data wpływu,
3. Nazwisko i imię petenta. Nazwa instytucji, redakcji itp.,
4. Adres petenta, instytucji, redakcji itp.
5. Przedmiot odwołania, skargi, zażalenia,
6. Data zlecenia załatwienia,
7. Komu zlecono załatwienie (do kogo skargę skierowano),
8. Termin załatwienia,
9. Data wpływu po załatwieniu,
10. Sposób załatwienia,
11. Data wysłania zawiadomienia,
12. Kogo zawiadomiono,
13. Uwagi.

§ 7.

Skargi i zażalenia po załatwieniu winny być dołączone do przedmiotowych akt sprawy.

§ 8.

Wydziały (oddziały) finansowe badają we własnym zakresie otrzymane skargi i zażalenia dotyczące działalności podległych organów i udzielają bezpośrednio odpowiedzi żalącym się oraz Ministerstwu Finansów albo organom administracji państwowej lub jednostkom organizacyjnym, które skargę przekazały — o ile Ministerstwo Finansów, organy te lub jednostki zażądały powiadomienia ich o sposobie załatwienia sprawy.

§ 9.

Krytyczne artykuły, notatki i uwagi prasowe dotyczące działalności wydziałów (oddziałów) finansowych wpisuje się do rejestru skarg i zażaleń, załatwiając je w trybie przewidzianym dla załatwiania skarg i zażaleń.

§ 10.

1. Skargi i zażalenia nie mogą być w żadnym przypadku przesyłane do decyzji tym jednostkom organizacyjnym, na których decyzję lub postępowanie żali się petent.
2. Natomiast odwołania i prośby przesłane bezpośrednio przez petentów lub przekazane przez organy administracji państwowej lub inne jednostki organizacyjne do nadrzędnego organu finansowego uznane za zwykłe środki prawne, należy przesyłać właściwemu organowi finansowemu do załatwienia w trybie i terminie przewidzianym dla tych spraw w odpowiednich przepisach.

§ 11.

Dla zbadania i ustalenia stanu faktycznego ważniejszych skarg i zażaleń, a w szczególności krytycznych artykułów i notatek prasowych należy wykorzystać w możliwie szerokim stopniu aparat kontrolny i rewizyjny.

§ 12.

1. Wydziały (oddziały) finansowe opracowują kwartalne sprawozdania w sprawie sposobu i terminowości załatwiania skarg i zażaleń, które przedkładają kierownikom wydziałów finansowych wraz ze swymi spostrzeżeniami i uwagami dotyczącymi wyciągniętych wniosków. Sprawozdania te po wnikliwym zbadaniu stanowią dla kierowników wydziałów finansowych materiał, na podstawie którego składają sprawozdania na posiedzeniach prezydiów rad narodowych, poświęconych sprawom skarg i zażaleń. Spostrzeżenia dotyczące zagadnień problemowych i spraw odnoszących się do szerszego kręgu osób, kierownicy wydziałów (oddziałów) finansowych powinni przekazywać organom nadrzędnym.
2. Sprawozdanie winno zawierać w szczególności:
  - a) analizę istotnych zagadnień występujących w skargach i zażaleniach w okresie sprawozdawczym,
  - b) sposób załatwiania skarg i zażaleń oraz analizę działalności wydziałów (oddziałów) w związku z wniesionymi skargami i zażaleniami i krytyką prasową,
  - c) dane o wykorzystaniu sygnałów zawartych w skargach ludności i krytyce prasowej dla usprawnienia pracy wydziałów (oddziałów),
  - d) wnioski wyciągnięte do dalszej pracy na odcinku załatwiania skarg i zażaleń i krytyki prasowej oraz wyniki kontroli wykonania wniosków z poprzedniego okresu sprawozdawczego,
  - e) typowe przykłady skarg, zażaleń, krytyki prasowej itp. ilustrujące omówione w sprawozdaniu zagadnienia.

§ 13.

W analizie załatwianych skarg i zażaleń, krytyki prasowej itp. należy mieć na względzie w szczególności wytyczne zawarte w pkt 7 instrukcji z dnia 10 stycznia 1951 r. w sprawie wykonania uchwały Rady Państwa i Rady Ministrów z dnia 14. XII. 1950 r. (Monitor Polski Nr A-2, poz. 16).

§ 14.

Za terminowe i prawidłowe załatwianie skarg i zażaleń, krytyki prasowej itp. odpowiedzialny jest kierownik tej jednostki organizacyjnej, której przekazane zostały do załatwienia skargi, zażalenia lub krytyczne artykuły i notatki prasowe.

§ 15.

1. Pracowników winnych niezgodnego z obowiązującymi przepisami lub interesami Państwa postępowania, powodującego wnoszenie skarg, zażaleń itp. lub przewlekłego i bezdusznego ich załatwiania, należy bezwzględnie pociągać do odpowiedzialności.
2. Obowiązek pociągnięcia do odpowiedzialności ciąży na kierownikach jednostek organizacyjnych bezpośrednio nadrzędnych nad tą jednostką, która ponosi winę niewłaściwego załatwienia.

Minister Finansów T. Dietrich

22.

OKÓLNIK

z dnia 27 lipca 1954 r.

w sprawie terminów oraz rozdzielnika sprawozdań finansowych jednostek, rozliczających się z budżetem bezpośrednio podległych centralnym zarządom, centralom handlowym oraz jednostkom równorzędnym. Nr Ks. 4729/1/54.

Wobec zaistniałych wątpliwości co do terminów oraz rozdzielnika sprawozdań finansowych, składanych przez samodzielnie bilansujące, podległe centralnemu zarządomi (jednostce równorzędnej), jednostki rozliczające się z budżetem bezpośrednio (nietypowe), odnośnie których centralny zarząd (jednostka równorzędna) nie sporządza sprawozdań zbiorczych, Ministerstwo Finansów (Departament Księgowości) po porozumieniu się z Głównym Urzędem Statystycznym wyjaśnia co następuje:

Sprawozdania finansowe samodzielnie bilansujących jednostek o których mowa wyżej, winny być składane w terminach przewidzianych dla jednostek samodzielnie bilansujących oraz według rozdzielnika przewidzianego dla jednostek podległych bezpośrednio ministerstwu (urzędom centralnym), z tym, że dodatkowo winny one składać jeden komplet sprawozdań do centralnego zarządu (jednostki równorzędnej), któremu podlegają.

Dyrektor Departamentu Prof. dr St. Skrzywan

23.

OKÓLNIK

z dnia 11 sierpnia 1954 r.

w sprawie wniosków do sądu o wykonanie kary aresztu zastępczego. Nr PM 6512/6/54.

W związku z podniesionymi wątpliwościami co do stosowania przepisu § 64 przepisów wykonawczych do prawa karnego skarbowego Ministerstwo Finansów wyjaśnia, że stosownie do pisma okólnego Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 25 stycznia 1952 r. (Dz. Urz. Min. Spr. Nr 1 z 1952 r.) do wniosku kierowanego do sądu o wykonanie kary aresztu zastępczego organ finansowy powinien dołączyć prócz odpisu prawomocnego orzeczenia również prawomocne postanowienie w sprawie wykonania kary aresztu zastępczego. Stanowisko Ministerstwa Sprawiedliwości w tej sprawie oparte jest na wyrażonej treści art. 251 § 1 p.k.s., z którego to przepisu wynika, że „władza skarbowa postanawia wykonanie kary aresztu zastępczego”, natomiast z treści § 64 przepisów wykonawczych nie wynika, aby wydanie postanowienia w myśl art. 251 § 1 p.k.s. było niepotrzebne.

Ministerstwo Finansów nadmienia, że do wniosku do wykonania kary aresztu zastępczego należy również dołączać pełne dane personalne skazanego, bez których nie można sporządzić nakazu przyjęcia skierowanego do więzienia.

Dyrektor Departamentu St. Kołakowski

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Finansów, Warszawa, ul. Świętokrzyska 12.

Prenumerata wynosi: rocznie — zł 40; półrocznie — zł 22; kwartalnie — zł 12.

Należność za prenumeratę należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na r-k Ministerstwa Finansów — Zarząd Centralny Nr 1526-91-1/1 w N.B.F. Oddział Warszawa-Praga.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji.

Cena zł 0.50

ODBIORCA

Biblioteka Jagiellońska
Prakowit
ul. Chmielna 1/2

